

**Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția
00291 / 1.06.2016
și pentru admitere la publicare în volum tipărit**

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indicilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion	
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion	
OS	MOCANU, Livia. Garanțile reale mobiliare și rolul lor în executarea obligațiilor comerciale. Teză de doctorat. Cond.șt: CĂRPENARU, Stanciu D. București: Universitatea din București. 2004.
OA	TEVES, J. Contractul de garanție reală mobiliară. <i>Juridica. Revistă lunară de drept</i> . 11-12/2000. p.409-412.
p.121:01 – p.121:06	p.409:01s - p.409:07s
p.124:17 – p.124:24	p.410:01s - p.410:10s
p.124:27 – p.125:10	p.410:09s - p.410:23s
p.125:15 – p.125:20	p.410:28s – p.410:33s
p.125:26 - p.126:02	p.410:40s – p.410:45s
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro	

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notația „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

Argumentarea calificării faptei de plagiat

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și mențiunarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☒
2.	Preluarea identică a unor pasaje dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și mențiunarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri dintr-o operă autentică publicată, fără mențiunarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor poze dintr-o operă autentică publicată, fără mențiunarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Preluarea identică a unor tabele dintr-o operă autentică publicată, fără mențiunarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
6.	Republicarea unei opere anterior publicate, prin includerea unui nou autor fără contribuție explicită în lista de autori	
7.	Republicarea unei opere anterior publicate, prin excluderea unui autor din lista inițială de autori.	
8.	Preluarea identică de pasaje dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și mențiunarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☒
9.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice dintr-o operă autentică publicată, fără mențiunarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică de tabele dintr-o operă autentică publicată, fără mențiunarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	

Actualizat la 7 iulie 2015.

Notă: Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

JURIDICA

Publicație a Editurii ALL BECK

REVISTĂ LUNARĂ DE DREPT

Colegiul de onoare

Prof. univ. dr. Tudor R. Popescu

Prof. univ. dr. Branislav Deak

Prof. univ. dr. Viorel Mihai Ciobanu

Prof. univ. dr. Ioan Les

Prof. univ. dr. Stanciu D. Carpeneanu

Prof. univ. dr. Liviu Pop

Prof. univ. dr. Ionuț Macovei

Prof. univ. dr. Radu I. Motica

Din cuprins:

Doctrină:

Lector univ. dr. Ioan Schițu

Concursul procedurii reorganizării judecătorești și a falimentului cu alte proceduri colective sau individualne de execuțare a creanțelor

Procuror Gheorghe Bozec

Modificări și completări aduse Codului penal

Consilier Cosmin Iliescu

Aspecte privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule

Prof. univ. dr. Ioan Săsăteanu

Drepturile și îndatoririle suționarilor publici

Jurisprudență:

C. A. București - Secția a IV-a civilă

Decizia nr. 116/1999 - Acte în revendicare. Competența teritorială

C. A. Suceava - Secția comercială și de contencios administrativ

Decizia nr. 2/3/2000 - Dividende. Dreptul de a obține plata acestora.

Prescripție

C.S.J. - Secția de contencios administrativ

Decizia nr. 30/6/2000 - Acte administrației emise în baza unui acord internațional. Condiții în care acte pot fi cenzurate de instanțele de contencios administrativ

Părăsire:

Societățile Teves

Contract de garanție reală mobiliară

INCLUDE
SUPLIMENT
GRATUIT

Projectul Legii
de modificare și completare
a Codului civil

11-12/2000

Anul I
Decembrie
Pagini 409-488
Preț 49.000 lei

cheltuielile de înscrisere. Potrivit art. 58 al legii, creditorul este obligat să trimită o copie de pe avizul de garanție debitorului, într-un interval de 24 de ore de la înscrisere.

În arhivă sunt înscrise datele personale ale debitorului și creditorului, respectiv datele de identificare ale persoanei juridice cu calitate de creditor sau debitor, obiectul garanției, respectiv bunurile sau drepturile afectate garanției, perioada de valabilitate a garanției precum și valoarea maximă a obligației garantate, în măsura în care părțile doresc să o înscrive. Publicitatea mobiliară reală funcționează după principiul publicității pozitive. Datele înscrise în arhivă, prin caracterul lor public, sunt considerate cunoscute de către toți. Împotriva acestei prezumții legale absolute nu se poate face proba contrară [art. 29 alin. (3)], aşa încât terții nu pot invoca necunoașterea datelor din arhivă deoarece aceasta, fiind accesibilă tuturor, le stă și lor la dispoziție pentru culegerea de informații. Această presupunție este valabilă chiar și împotriva părților contractului de garanție mobiliară: în cazul în care între înscrerile din arhivă și datele contractului de garanție mobiliară există divergențe, în raporturile dintre terți și dintre părți și terți vor prevale datele înscrise în arhivă [art. 59 alin. (2)].

Pentru a-și asigura o garanție de rangul întâi, oricine poate înscrive intenția sa de a constitui o garanție reală înainte de încheierea contractului de garanție. Această înscrisere păstrează rangul obținut timp de 2 luni de la înscrisere (art. 56). Această prevedere legală oferă mijlocul de a dispune de siguranță în obținerea rangului întâi de prioritate pentru un creditor precaut.

1.1.2 Publicitatea prin reînscriere

1.1.2.1 Reînscrierea la expirarea publicității. Înscriserea unei garanții în arhivă este limitată în timp. Potrivit art. 44, înscriserea unei garanții mobiliare este valabilă pentru o perioadă de 5 ani. Înainte de expirarea acestui termen, creditorul poate însă să reînnoiască înscriserea inițială pentru încă 5 ani sau o perioadă mai scurtă, caz în care rangul de prioritate dobândit inițial se păstrează în continuare. În ipoteza în care creditorul nu reînnoiește înscriserea inițială, aceasta își pierde efectele odată cu împlinirea celor 5 ani de la înscrisere. Cu toate că ultima frază a art. 44 se exprimă în sensul că arhiva „poate” șterge orice înscrisere nereînnoită, ea este obligată la aceasta, în caz contrar putând fi trasă la răspundere de cel căruia i s-au produs daune din cauza unei înscreri neradiate.

Desigur că în ipoteza încheierii unui contract de garanție mobiliară pe o perioadă mai scurtă de 5 ani, înscriserea corespunzătoare la arhivă va avea valabilitate corespunzătoare duratei contractului. Dacă părțile, înainte de expirarea înscrisiei, hotărăsc prelungirea contractului de garanție mobiliară, reînscrierea în termen a garanției pentru noua perioadă va păstra rangul de prioritate inițial obținut.

În ipoteza unei înscreri inițiale pentru 5 ani, prevederile art. 44 nu sunt însă coordonate cu art. 27 alin. (3) al legii, potrivit căruia creditorul are obligația ca în maxim 40 de zile de la încheierea contractului de garanție mobiliară să înscrive o notificare la arhivă privind stingerea garanției înscrisă. Neînscrierea în acest caz de către creditor a notificării de radier este sancționată cu răspunderea sa civilă. Potrivit soluției actuale, nedepunerea de către creditor a notificării de stingere a unei garanții pe termen de 5 ani și neradierea acesteia din oficiu de către arhivă se finalizează cu periclitarea drepturilor terților care se bazează pe datele arhivei. De aceea, pentru asigurarea siguranței circuitului civil, ultima frază a art. 44 ar trebui, de lege ferenda, instituită în sarcina arhivei radieră, din oficiu, în caz de nereînnoire.

1.1.2.2 Reînscrierea garanției asupra surogatelor. Din coroborarea art. 7 cu art. 12 al legii rezultă că „produsele”, adică surogatele bunului afectat inițial drept garanție servesc la rândul lor drept garanție creditorului. Această prevedere legală servește intereselor

creditorului care este prin aceasta protejat în ipoteza în care, în momentul unei eventuale executări silite, bunul afectat inițial drept garanție nu mai există în patrimoniul debitorului. Prin obligativitatea înscrisiei contractului de garanție, terții, eventuali creditori în viitoarele contracte de garanție cu debitorul, sunt avizați că asupra bunului inițial este înscrisă o garanție și, ca atare, o nouă garanție asupra acestuia nu va putea ocupa decât rangul doi, trei etc. Dacă debitorul înstrăinează însă bunul inițial iar cu prețul obținut achiziționează bunuri de cu totul altă natură, eventualii creditori ulteriori din datele arhivei n-au cum să știe dacă aceste bunuri, constituind surogate ale bunului inițial, sunt sau nu deja afectate de o garanție. Neexistând o înscrisere asupra acestor bunuri, viitorii creditori ar putea fi induși în eroare crezând că prin încheierea unui contract de garanție vor obține o garanție de rangul întâi asupra surogatelor în cauză.

Situația ipotecă prezentată mai sus își găsește reglementarea legală în dispozițiile art. 34 al legii. Potrivit acestuia, înscriserea inițială își păstrează rangul și față de surogate dacă în intervalul unui termen de 15 zile de la obținerea acestora, creditorul inițial, prin modificarea formularului de aviz de garanție își extinde înscriserea și asupra surogatelor. Cu alte cuvinte, înscriserea asupra bunului inițial se extinde automat pentru un interval de 15 zile și asupra surogatelor. Dacă cel mai târziu în ultima zi a termenului, creditorul reînscrie garanția sa asupra surogatelor, rangul deținut potrivit înscrisiei inițiale se păstrează și asupra acestora. În ipoteza însă în care reînscrierea nu are loc, înscriserea inițială își pierde valabilitatea.

Aceasta nu înseamnă însă că în relația contractuală dintre creditor și debitor se schimbă ceva. În raporturile dintre creditor și debitor extinderea garanției inițiale asupra surogatelor se petrece de drept, prin efectul legii, nefind necesară reînnoirea înscrisiei inițiale [art. 7; art. 12; art. 24 alin.(1); art. 63 alin.(1)]. Neefectuarea reînregistrării are deci efect numai față de terți, cu alte cuvinte, alți creditori ai debitorului. În ipoteza încheierii de către debitor a unui contract de garanție asupra surogatului, înregistrarea de către creditorul secund a garanției va avea prioritate față de înscriserea creditorului inițial, în măsura în care acesta nu efectuase în intervalul de 15 zile reînscrierea garanției asupra surogatului. În acest caz, el va fi un terț în raport cu garanția secundă.

Ipoteza finală a art. 34 exclude necesitatea reînregistrării în cazul în care debitorul primește doar prețul pentru bunul înstrăinat și el sub formă de sume de bani, cecuri sau viramente în contul său bancar. Explicația este dată de art. 80 al legii, potrivit căruia creditorii au asupra prețului un drept de executare silitică de sine stătătoare ceea ce face inutilă și reînregistrarea garanției asupra prețului obținut. Cu toate că art. 34 nu o spune expres, aceiași este situația unei eventuale indemnizații de asigurare în ipoteza pierderii fortuite a bunului afectat inițial garanției [art. 12 alin. (2)].

Potrivit formulării textului legal s-ar părea că el este aplicabil ori de câte ori avem de-a face cu o subrogare a obiectului garanției inițiale. În realitate, regula reînregistrării surogatelor nu acționează în cazul tuturor subrogărilor. Aceasta depinde, pe de o parte, de natura bunurilor afectate garanției, iar pe de altă parte, de natura surogatului în comparație cu bunul afectat inițial garanției. În ipoteza în care obiectul garanției este constituit de universalitatea bunurilor mobile prezente și viitoare ale creditorului nu se va pune desigur problema reînregistrării. Sfera largă a obiectului inițial al garanției cuprinde toate subrogărilile ulterioare cu bunuri mobile, astfel încât înregistrarea inițială se răsfrânge automat și asupra acestora. Aceiași este situația bunurilor generice afectate garanției care sunt înlocuite de bunuri de același gen. Dacă s-a afectat drept garanție un depozit de mijloace circulante, ieșirile, respectiv intrările de mijloace circulante în depozit n-au influență asupra înscrisiei inițiale deoarece aceasta acoperă toate surogatele constituind mijloace circulante dobândite ulterior. Chiar în ipoteza în care obiectul garanției îl consti-

cheltuielile de înscriere. Potrivit art. 58 al legii, creditorul este obligat să trimită o copie de pe avizul de garanție debitorului, într-un interval de 24 de ore de la înscriere.

În arhivă sunt înscrise datele personale ale debitorului și creditorului, respectiv datele de identificare ale persoanei juridice cu calitate de creditor sau debitor, obiectul garanției, respectiv bunurile sau drepturile afectate garanției, perioada de valabilitate a garanției precum și valoarea maximă a obligației garantate, în măsura în care părțile doresc să o înscrive. Publicitatea mobiliară reală funcționează după principiul publicității pozitive. Datele înscrise în arhivă, prin caracterul lor public, sunt considerate cunoscute de către toți. Împotriva acestei prezumții legale absolute nu se poate face proba contrară [art. 29 alin. (3)], așa încât terții nu pot invoca necunoașterea datelor din arhivă deoarece aceasta, fiind accesibilă tuturor, le stă și lor la dispoziție pentru culegerea de informații. Această prezumție este valabilă chiar și împotriva părților contractului de garanție mobiliară: în cazul în care între înscrerile din arhivă și datele contractului de garanție mobiliară există divergențe, în raporturile dintre terți și dintre părți și terți vor prevale datele înscrise în arhivă [art. 59 alin. (2)].

Pentru a-și asigura o garanție de rangul întâi, oricine poate înscrive intenția sa de a constitui o garanție reală înainte de încheierea contractului de garanție. Această înscrisie păstrează rangul obținut timp de 2 luni de la înscrisie (art. 56). Această prevedere legală oferă mijlocul de a dispune de siguranță în obținerea rangului întâi de prioritate pentru un creditor precaut.

1.1.2 Publicitatea prin reînscriere

1.1.2.1 Reînscrierea la expirarea publicității. Înscrisirea unei garanții în arhivă este limitată în timp. Potrivit art. 44, înscrisirea unei garanții mobiliare este valabilă pentru o perioadă de 5 ani. Înainte de expirarea acestui termen, creditorul poate însă să reînnoiască înscrisirea inițială pentru încă 5 ani sau o perioadă mai scurtă, caz în care rangul de prioritate dobândit inițial se păstrează în continuare. În ipoteza în care creditorul nu reînnoiește înscrisirea inițială, aceasta își pierde efectele odată cu împlinirea celor 5 ani de la înscrisie. Cu toate că ultima frază a art. 44 se exprimă în sensul că arhiva „poate” șterge orice înscrisie nereînnoită, ea este obligată la aceasta, în caz contrar putând fi trasă la răspundere de cel căruia i s-au produs daune din cauza unei înscreri neradiate.

Desigur că în ipoteza încheierii unui contract de garanție mobiliară pe o perioadă mai scurtă de 5 ani, înscrisirea corespunzătoare la arhivă va avea valabilitate corespunzătoare duratei contractului. Dacă părțile, înainte de expirarea înscrisiei, hotărăsc prelungirea contractului de garanție mobiliară, reînscrierea în termen a garanției pentru noua perioadă va păstra rangul de prioritate inițial obținut.

În ipoteza unei înscreri inițiale pentru 5 ani, prevederile art. 44 nu sunt însă coordonate cu art. 27 alin. (3) al legii, potrivit căruia creditorul are obligația ca în maxim 40 de zile de la încheierea contractului de garanție mobiliară să înscrive o notificare la arhivă privind stingerea garanției înscrise. Neînscrierea în acest caz de către creditor a notificării de radieră este sancționată cu răspunderea sa civilă. Potrivit soluției actuale, nedepunerea de către creditor a notificării de stingere a unei garanții pe termen de 5 ani și neradierea acesteia din oficiu de către arhivă se finalizează cu periclitarea drepturilor terților care se bazează pe datele arhivei. De aceea, pentru asigurarea siguranței circuitului civil, ultima frază a art. 44 ar trebui, *de lege ferenda*, instituită în sarcina arhivei radieră, din oficiu, în caz de nereînnoire.

1.1.2.2 Reînscrierea garanției asupra surogatelor. Din coroborarea art. 7 cu art. 12 al legii rezultă că „produsele”, adică surogatele bunului afectat inițial drept garanție servesc la rândul lor drept garanție creditorului. Această prevedere legală servește intereselor

creditorului care este prin aceasta protejat în ipoteza în care, în momentul unei eventuale executări silite, bunul afectat inițial drept garanție n-ar mai exista în patrimoniul debitorului. Prin obligativitatea înscrerii contractului de garanție, terții, eventuali creditori în viitoarele contracte de garanție cu debitorul, sunt avizați că asupra bunului inițial este înscrisă o garanție și, ca atare, o nouă garanție asupra acestuia nu va putea ocupa decât rangul doi, trei etc. Dacă debitorul înstrăinează însă bunul inițial iar cu prețul obținut achiziționează bunuri de cu totul altă natură, eventualii creditori ulterior din datele arhivei n-au cum să știe dacă aceste bunuri, constituind surogate ale bunului inițial, sunt sau nu deja afectate de o garanție. Neexistând o înscrisie asupra acestor bunuri, viitorii creditori ar putea fi induși în eroare crezând că prin încheierea unui contract de garanție vor obține o garanție de rangul întâi asupra surogatelor în cauză.

Situația ipotetică prezentată mai sus își găsește reglementarea legală în dispozițiile art. 34 al legii. Potrivit acestuia, înscrisirea inițială își păstrează rangul și față de surogate dacă în intervalul unui termen de 15 zile de la obținerea acestora, creditorul inițial, prin modificarea formularului de aviz de garanție își extinde înscrisirea și asupra surogatelor. Cu alte cuvinte, înscrisirea asupra bunului inițial se extinde automat pentru un interval de 15 zile și asupra surogatelor. Dacă cel mai târziu în ultima zi a termenului, creditorul reînscrie garanția sa asupra surogatelor, rangul deținut potrivit înscrisiei inițiale se păstrează și asupra acestora. În ipoteza însă în care reînscrierea nu are loc, înscrisirea inițială își pierde valabilitatea.

Aceasta nu înseamnă însă că în relația contractuală dintre creditor și debitor se schimbă ceva. În raporturile dintre creditor și debitor extinderea garanției inițiale asupra surogatelor se petrece de drept, prin efectul legii, nefiind necesară reînnoirea înscrisiei inițiale [art. 7; art. 12; art. 24 alin.(1); art. 63 alin.(1)]. Nefectuarea reînregistrării are deci efect numai față de terți, cu alte cuvinte, alii creditori ai debitorului. În ipoteza încheierii de către debitor a unui contract de garanție asupra surogatului, înregistrarea de către creditorul secund a garanției va avea prioritate față de înscrisirea creditorului inițial, în măsura în care acesta nu efectuase în intervalul de 15 zile reînscrisirea garanției asupra surogatului. În acest caz, el va fi un terț în raport cu garanția secundă.

Ipoteza finală a art. 34 exclude necesitatea reînregistrării în cazul în care debitorul primește doar prețul-pentru bunul înstrăinat fie el sub formă de sume de bani, cecuri sau viramente în contul său bancar. Explicația este dată de art. 80 al legii, potrivit căruia creditorii au asupra prețului un drept de executare silitică de sine stătătoare ceea ce face inutilă și reînregistrarea garanției asupra prețului obținut. Cu toate că art. 34 nu o spune expres, aceiași este situația unei eventuale indemnizații de asigurare în ipoteza pierderii fortuite a bunului afectat inițial garanției [art. 12 alin. (2)].

Potrivit formulării textului legal s-ar părea că el este aplicabil ori de câte ori avem de-a face cu o subrogare a obiectului garanției inițiale. În realitate, regula reînregistrării surogatelor nu acționează în cazul tuturor subrogărilor. Aceasta depinde, pe de o parte, de natura bunurilor afectate garanției, iar pe de altă parte, de natura surogatului în comparație cu bunul afectat inițial garanției. În ipoteza în care obiectul garanției este constituit de universalitatea bunurilor mobile prezente și viitoare ale creditorului nu se va pune desigur problema reînregistrării. Sfera largă a obiectului inițial al garanției cuprinde toate subrogăriile ulterioare cu bunuri mobile, astfel încât înregistrarea inițială se răsfrânge automat și asupra acestora. Aceiași este situația bunurilor generice afectate garanției care sunt înlocuite de bunuri de același gen. Dacă s-a afectat drept garanție un depozit de mijloace circulante, ieșirile, respectiv intrările de mijloace circulante în depozit n-au influență asupra înscrisiei inițiale deoarece aceasta acoperă toate surogatele constituind mijloace circulante dobândite ulterior. Chiar în ipoteza în care obiectul garanției îl consti-